

Konopljan

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

ŠT. 2 – XIII

FEB. 1964

CENA 20 DIN

VSEBINA

Naslovna slika naš novi izdelek šotor »OPATIJA« 40 strani predosnutka statuta gotovih

Sintetika zamenjuje naravne surovine

L. Zabukovec – Leto 1963 je za nami

Sejem dorašča v nekaj velikega

Iz uredništva

J. Mavko – Prodaja v decembru 1963

L. Zabukovec – Proizvodnja v decembru 1963

M. Skrinjar – Pri dajanju prve pomoči

Tudi letos smo zaželeli našim upokojencem

A. Gnidovec – Kdaj bomo sprejeli statut

F. Rebernik – Rekonstruirani škroblilni stroj

Zakaj vedno med 5.30 in 6. uro

E. Rojc – Tam kjer pozimi rožce cveto

A. Zibert – TVD kronika Edinstveno slovo sodelavca

tov. Limbek-a

V. Habjan – personalne spremembe

Zahvala

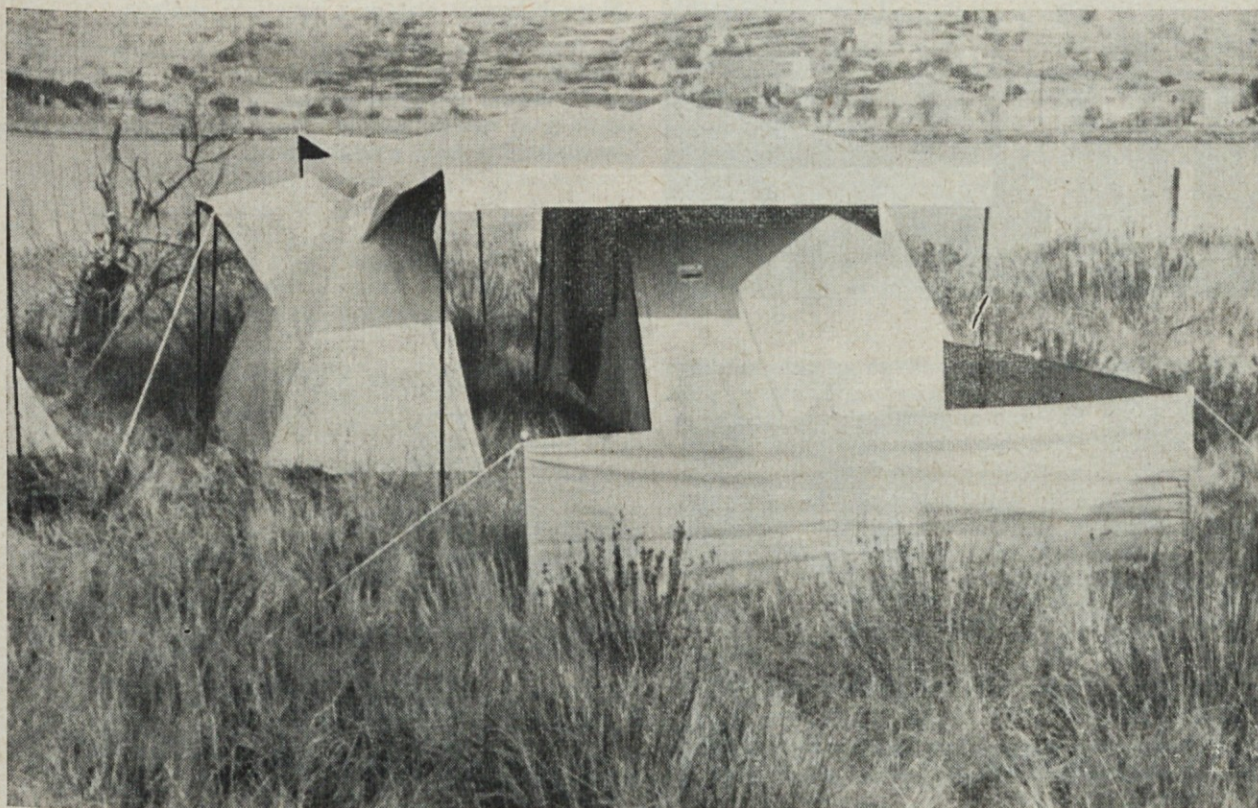
Novo vodstvo pri strelcih

Izdaja v 900 izvodih kolektiv tovarne Induplati. Odgovorni urednik Otmar Lipovšek.

Natisnila in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič v Ljubljani

Naš novi izdelek šotor »Opatija«

Za prijetno letovanje si ga
nabavite tudi Vi

40 strani predosnutka statuta gotovih

Predsednik komisije za izdelavo statuta tov. Albin GNIDOVEC je na razširjenem sestanku članov ZK poslušalce seznanil z doslej izvršenim delom. Statut bo pripravljen za sprejetje do konca marca. Že gotovih in delno že objavljenih na običajen način je $\frac{2}{3}$ statuta, ki že doslej obsega 180 členov.

Nekatera poglavja so povsem formalna. Takšen je uvodni del, ki vsebuje načelne stvari o cilju naše dejavnosti ter o dejavnosti političnih in masovnih organizacij v podjetju.

Tudi nadaljni del govori formalno o poslovanju, registraciji ter o pravici podpisništva.

Širše in pretežno doslej še neobdelano je bilo poglavje »pravice in dolžnosti delavca«. Tu je cela vrsta sprememb tako tiste, ki govorijo o bodočih svetih EE (ekonomska enota) in ne več obratnih delavskih svetih nadalje o najrazličnejših pravicah od katerih so nekatere zajete v zakonih o delovnih razmerjih.

Statut nadalje določa, da oskrbi uprava podjetja po možnosti v zimskem času za delavce, ki stanujejo 5 km in dalj od podjetja, prevoz do tovarne in nazaj za režijsko ceno. Seveda so tudi tu izjeme, npr. če stanuje nekje eden sam naš sodelavec ali skupno premalo, da bi se prevoz zanje izplačal. Zanimive so tudi

pravice, ki govorijo o regresu za dopust v našem domu na Mali planini in v Umagu. Delavci imajo tudi pravico do regresa pri kosilu v naši menzi.

Posebni člen govori o upokojevcih, ki gredo v pokoj iz IPI. Statut predvideva kakšnih ugodnosti bodo deležni upokojeenci z daljšo delovno dobo v našem kolektivu ob upokojitvi.

Med dolžnosti bi hotel še posebej poudariti one, ki govorijo o poslovnih tajni, katere si posebej oglejte v statutu.

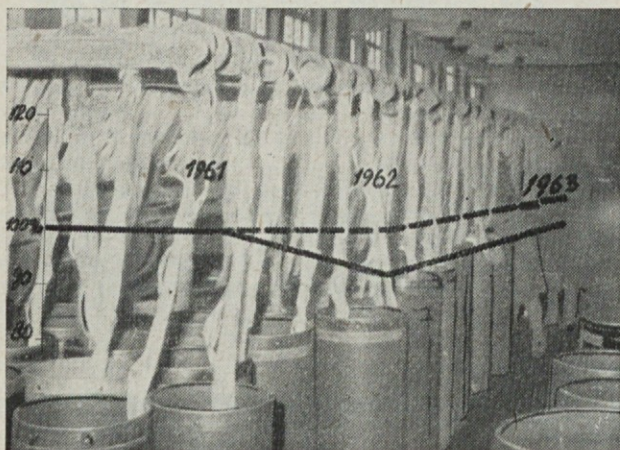
Urejeno je tudi vprašanje sprejemanja in odpušcanja z dela. Citirana so točna določila, ki bodo odselej naš zakon.

Skoro celotni zakonski tekst pa je prevzel naš statut po vprašanju zaposlovanju žena, mladine in invalidov. Tu ni kaj izpreminjati. Zanimivejše so stvari, ki govorijo o pravilih HTV (higiensko tehničnega varstva) ter dejavnosti varnostnega tehnika.

Formuliran je tudi postopek za kaznovanje po moralni in materialni odgovornosti.

Skratka — STATUT BO NAŠ ZAKONIK po katerem bomo delali. Prav umestna je zato želja, da bi vsi člani kolektiva predosnutek statuta preštudirali ter dali komisiji svoje pripombe in dopolnilne predloge.

Leto 1963 je za nami

Kakor vsako leto, smo tudi v začetku lanskega postavili naloge ali kakor običajno pravimo letni plan. Kako smo delali, kaj smo naredili, oziroma smo izpolnili naš plan si sedaj oglejmo za leto nazaj.

Predilnica je svoj letni plan dosegla z 98,7%. Zakaj? Večkrat je med letom zmanjkalo surovin pa tudi vse surovine niso bile ustrezne kvalitete; vse to je vplivalo na doseg plana.

Iz grafikona je razvidno, da proizvodnja in proizvodnost počasi naraščata. Kvaliteta izdelane preje je razvidna iz prikaza in smatram, da z njo ne moremo biti zadovoljni. Vse preveč je drugo in tretjerazredne preje. Slabe surovine so samo delno opravičilo in letos upam, da bo ob koncu leta kvaliteten prikaz preje občutno boljši.

Tkalnica je svojo letno nalogo dosegla z 100,7%. Ob povečanju števila tkalskih strojev smo vsekakor pričakovali boljši rezultat. Zakasnitev pri montaži tkalskih strojev in pri rekonstrukciji škrobnega stroja, kasneje pomanjkanje votka, skozi vse leto pa precej slaba kvaliteta lanene preje, so faktorji, ki so botrovali slabšemu rezultatu tkalnice.

Primerjava z leti nazaj na grafikonu nam pokaže napredek tako v proizvodnji kakor tudi v produktivnosti, vendar povečane zmogljivosti v tkalnici postavljajo pred nas nalogo hitrejšega naraščanja tako proizvodnje, kot tudi produktivnosti.

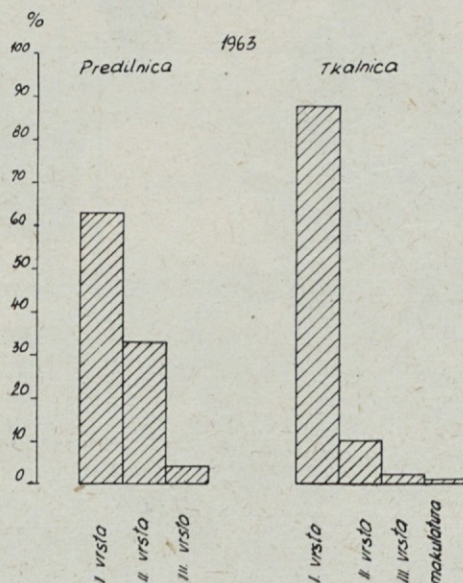

Tabela o kvaliteti proizvedenih tkanin nam kaže še kar zadovoljivo sliko, ki pa pri nekaterih artiklih ni tako lepa in je treba posvetiti več pažnje kvalitetni izdelavi tkanin.

Letošnji proizvodni plan je precej višji in to pri skrajšanem delovnem času, napeti bo torej treba vse sile, da bomo plan dosegli in obenem izboljšali kvaliteto tkanin.

Plemenitilnica s tiskarno je svojo nalogo še kar zadovoljivo rešila; bolj plemenitilnica kot tiskarna, kjer smo v avgustu ukinili eno izmeno in je proizvodnja zaradi tega naravno manjša. Iz grafikona je razvidno gibanje produkcije za dve leti nazaj. Kvaliteta oplemenitenih tkanin je bila zadovoljiva, moti samo velika količina kilogramskih ostankov, ki kvari sicer dobro oceno o kvaliteti.

Konfekcija je v lanskem letu zabeležila velik skok v proizvodnji, tako po količini kot po kvaliteti. V seznam naših izdelkov so se med drugim uvrstili tudi šotori in je bil v ta namen ustanovljen poseben oddlek, ki je znatno pripomogel k uspehu konfekcije. Kvaliteta izdelkov je bila dobra, vendar bo treba več pažnje posvetiti malenkostim, ki sicer bistveno ne vplivajo na kvaliteto izdelka, imajo pa velik vpliv na ličen izgled izdelka.

Na splošno smo lahko s proizvodnjo v lanskem letu zadovoljni kar se tiče količine, manj zadovoljiva pa je slika pri kvaliteti. Letošnji plan je za vse oddelke precej višji in delali bomo manj dni. Treba bo, kot sem že pri tkalnici omenil precej več truda in naprezanja, da bomo plan dosegli in s tem opravičili naš prehod na skrajšan delovni čas in si obenem zagotovili ustrezne osebne dohodke.

Sintetika

zamenjuje naravne surovine

Šef tehnične službe ing. Srečko Bergant je v sredo 22. januarja t. l. tolmačil razvojno pot našega podjetja. Številni poslušalci so z zanimanjem spremljali izvajanja.

Sodobna tekstilna industrija zahteva vedno večje vključevanje sintetičnih surovin za predelavo v tkanine. Naša želja je, biti med prvimi, ki se bodo preorientirali v tako dejavnost. Takšna zahteva ima seveda dalekosežne spremembe v tem, da bomo sedanjo predilnico zamenjali za popolnoma novo, ki bo predelovala sintetiko. Za predilnico nam je potreben samo prostor v sedanjem pritličju predilnice. Filmsko tiskarno bi povečali na račun motovilnice v mokro predilnico pa bi namestili konfekcijo šotorov. Konfekciji v II. nadstropju predilnice pa bi dali celotni prostor namreč tudi tega, kjer je danes suha predilnica.

Popolnoma nova naj bi bila bodoča plemenitilnica. S poglobitvijo Mlinščice in likvidacijo domače električne centrale bi dobili prostor vzhodno od današnje plemenitilnice, kateri bi prigradili 960 m² novega delovnega prostora za 10 jiggrov, za 2 motovili za barvanje tkanin za barvalni aparat in pa za prepotrebni raztezalni sušilni stroj s kondenzacijsko komoro. Prestavitev strojev in razmestitev delovnih mest je še več, toda o tem drugič.

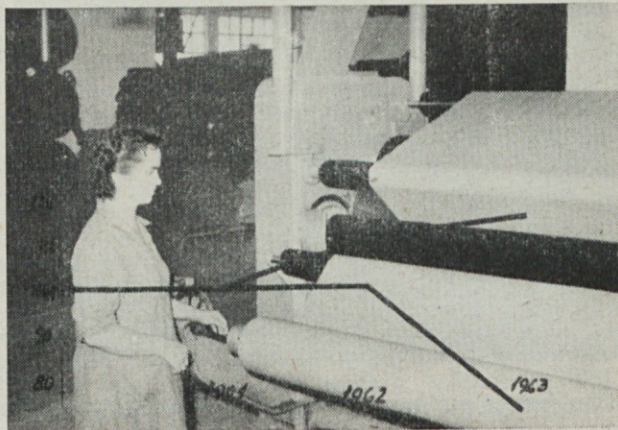
V nekdanje prostore glavnega skladišča pomožnega materiala in utenzilij bi se naj vselilo skladišče gotovih izdelkov ter likalnica.

V kasnejšem obdobju je predvidena tudi razširitev tkalnice za 2700 m². Tudi v tem obratu so predvidene zamenjave strojev in selitev posameznih delovnih postopkov.

Nekoč naj tudi poslopje za delavnice resnično služi svojemu namenu. V bližini delavnic predvidevamo tudi izgradnjo učilnice za nove ljudi, ki bodo čez desetletja stregli strojem. Rabili bomo tudi prostor za sukančarno v današnje delavnice pa naj bi po predlogu vselili skladišče preje.

Prvi korak k uresničitvi našega plana bo dosežen marca ali aprila letos, ko bomo prvič zakurili kotel v novi kotlovodnici. Eden sam kotel še vedno ne bo reševal pereče situacije s paro, zato bo do nadaljnjega v pogonu tudi kotel v stari kotlarni. Z dogotovitvijo nove kotlovnice pa bomo imeli na razpolago dovolj pare saj bo pritisk 15 do 18 atmosfer.

Lastnih sredstev ni dovolj, je rekel ing. Bergant, zato nam je potreben kredit. Vsa dela bodo stala predvidoma 600 milijonov dinarjev. Tega sami ne zmoremo. Če kredita ne bo, se bo vsa rekonstrukcija dela zavlekla na obdobje desetih ali morda celo 20 let.

Prodaja v decembru 1963

V mesecu decembru so bile proizvedene in prodane sledeče količine po grupah:

	Proizvedeno m ²	Prodano m ²	% na prodajo v decembru 1962
Bombažne	107 402	106 312	134,5
Lanene	28 557	17 569	44,4
Pollanene	213 925	167 692	124,6
Konopljene	29 985	30 198	128
Bombaž — konoplja	21 937	19 049	47,5
Lan — konoplja	—	312	25,4
Gasilske cevi — kg	4 092	3 458	77,3

Plan prodaje v mesecu decembru ni bil dosežen. Stopiranje kupcev zaradi letne inventure je vsakoletni pojav in je eden glavnih vzrokov za izpad prodaje. Poleg tega pa so nam primanjkovala razne naročene tkanine, katere pa ni bilo mogoče v roku izdelati. To so predvsem težje tkanine, med drugimi tudi izpad izvoza v artiklu 923.

V letošnjem decembru je bilo prodano za 7,3 % več tkanin kakor v istem mesecu leta 1962.

Lično opremljene garniture nenehno zapuščajo podjetje — in razveseljujejo kupce

Makulature je bilo letos 6257 m², lani v istem mesecu pa 5968 m².

Izvoz:

V decembru smo izvozili

art. 303	18 800 m ²
art. 923	10 541 m ²
gasilskih cevi	195 tm

Uslužno smo impregnirali in izvozili še 1015,5 m² jadvrovine. Skupna vrednost izvoza v decembru znaša 12 366,77 US \$. Letni plan izvoza je bil dosežen le 71,04 %.

Proizvodnja v decembru 1963

Proizvodnja v decembru je nekoliko razočarala, vsaj kar se tkalnice tiče. Doseženi so bili sledeči rezultati:

	Plan 1963	December 1962
Predilnica	100,5 %	125,0 %
Tkalnica	99,6 %	100,5 %
Plemenitilnica	100,0 %	100,5 %
Tiskarna	100,0 %	36,8 %
Konfekcija	100,0 %	164,0 %

Proizvodnja je v primerjavi z decembrom prejšnjega leta dobra, velika odstopanja pri tiskarni in konfekciji so nastala zaradi manjšega oziroma večjega števila ljudi v oddelkih.

Vrednost točke po posameznih obratih je bila v primerjavi z lanskoletnim povprečjem naslednja:

Predilnica	106,5 %
Tkalnica	105,0 %
Plemenitilnica	107,0 %
Tiskarna	107,0 %
Konfekcija	113,0 %
Pogon	106,0 %
Uprava	105,3 %

Kdaj bomo sprejeli naš statut

Izdelava osnutka statuta podjetja se približuje koncu. Ker je snov, ki jo obravnava naš statut, precej obsežna, se je komisija za izdelavo statuta odločila, da seznanja člane kolektiva z njegovo vsebino z objavljanjem na oglasnih deskah, tako kakor se gradi statut. Tako je vsakemu delavcu omogočeno, da se sproti seznanja s posameznimi poglavji. Že dalj časa je v javnosti najbolj obširno poglavje o samoupravljanju v podjetju. Konec meseca januarja so bila dana v javnost štiri nova poglavja, medtem ko bodo zadnja objavljena konec meseca februarja. S tem bo še pred samim sprejetjem statuta po Delavskem svetu ostalo mesec dni časa za seznanjanje z njegovo vsebino. Posebej bo organiziranih tudi nekaj sestankov, na katerih bo vsakdo lahko dal svoje pripombe k posameznim določbam ali pa bo lahko te pripombe in predloge podal pismeno in jih odvrigel v posebej za to nameščeno skrinjico. Komisija bo vse umestne predloge upoštevala in taka vprašanja vnesla v statut. S tem bo omogočeno, da bo Delavski svet podjetja statut lahko sprejel tudi v drugi polovici meseca marca.

Pri dajanju prve pomoči ohranimo mirno kri

Omarice za prvo pomoč v naših obratih so namenjene in opremljene s sredstvi, s katerimi skušamo članom kolektiva nuditi hitro in najbolj potrebno prvo pomoč ob raznih nepravilnostih in poškodbah. Posamezniki, ki so odgovorni za material v omaricah prve pomoči in ki nudijo prvo pomoč, so bili poučeni o njih dejavnosti. Zdi pa se mi primerno o tem še nekaj spregovoriti. Prva pomoč obsega znanje, ki nam je potrebno, če naj uspešno pomagamo ponesrečencu ali osebi, ki je nenadoma zbolela. Znanje o prvi pomoči je zelo obsežno in ga obvladajo navadno dobro strokovnjaki, ki so si ga pridobili s posebnim šolanjem in s prakso v zdravstvenih ustanovah. Ni vseeno, kdo nudi prvo pomoč — človek, ki o njej nekaj zna, ali pa človek, ki samo misli, da nekaj zna. Odgovornost je precejšnja, ker utegnemo z neznanjem mnogo škoditi. Znanje postaja danes dolžnost. Učimo se vsi in nikdar ne znamo dovolj. Znanje prve pomoči pri tem ni izvzeto.

Ni problem nudenja prve pomoči v naši industriji pri večjih poškodbah, ker imamo vedno pri roki obratnega zdravnika. Nudenje prve pomoči pri minimalnih poškodbah, predvsem, ko imamo opravka z rano, pa je odvisna od nestrokovnjakov. Če nastopi poškodba, ki ima za posledico rano, je nudenje prve pomoči zelo pomembno, kar nekateri ne jemljejo tovrstno znanje dovolj resno.

Rano je več vrst: odrgnine, praske, udarnine, vbodnine, vsekanine, vreznine, raztrganine, ustrel ne. Vse rane, ki nastopijo kot posledica poškodbe so navadno bolj ali manj okužene. Če pride v rano malo klic (vsi vemo, da nas klice obdajajo na vsakem koraku), se navadno rana sploh ne zagnoji. Zdravo telo ima v sebi

vimo mnogo škode. Zato nekaj napotkov za osvežitev znanja:

1. Dokler ne napravimo čistih obvezil, pustimo rano na miru! Tudi krvavitev ni razlog za nepremišljeno ravnanje. Pri poškodbah, ki so minimalne, ni resnih krvavitev. Prvi trenutek res malo bolj krvavi, po nekaj minutah pa se krvavitev umiri, še posebno, če ranjeni ud dvignemo.

2. Samo prav majhne odrgnine, kjer je ranjena samo vrhnji plast kože, smemo izpirati. Drugih ran nikdar ne izpiramo ne z vodo ne z žganjem, itd. Nekaj nesnage odstranimo, nekaj jo pa s površine potisnemo v globino, z nesnago vred pa bacile, ki bodo v globini napravili več škode, kot bi jo na površini.

3. Nikdar se rane ne dotikajmo s prsti ali predmeti, ki niso prekuhani. Roke se vedno dobro umijmo v topli vodi in z milom. Tudi z umitimi rokami se brez velike potrebe rane ne dotikajmo.

4. Če je rana umazana, pustimo umazanijo pri miru. V rano zapičenih predmetov ne skušajmo s silo izvleči, to prepustimo zdravniku.

5. Okolico rane očistimo z vato, namočeno v alkoholu ali bencinu. Čistimo vedno od rane v stran in pazimo, da vata ni toliko mokra, da bi se mokrota odcejala v rano.

6. Rano pokrijemo s čisto tkanino in povijemo s povojem. Najboljša tkanina je brezkužna (sterilna) gaza. Pri polaganju gaze na rano je treba paziti, da se ne dotikamo sredine, t. j. tistega mesta, ki pride prav na rano. Prijema se jo le na robovih in to z umitimi rokami. Če rana krvavi, se položi nanjo več krpic in ranjeno mesto malo bolj tesno povijemo (zaustavi krvavitev). Nikoli ne smemo polagati vate neposredno na rano.

7. Tako oskrbljeno rano oz. ponesrečenec mora v ambulantno, kjer zdravnik nadalje stori vse potrebno.

Največjo napako, ki jo često zagrešimo pri ranitvah je nervoza in nepremišljena naglica, ki nas zavede k nečistemu ravnanju.

Kurirka Stefka Senk prinaša pisane novice

snovi (protistrupe), ki zamore bacile, še preden morejo škoditi. Če pa so bacili močnejši in je celo telo malo odporno, pa pride lahko celo do najhujšega, do splošnega zastrupljenja — sepse. To je ena vrsta okužbe, tista, ki nastane že ob ranitvi.

Je pa še ena okužba, ki je prav tako važna kot prva — t. j. okužba, ki jo sami povzročimo, ko se z rano ukvarjamo. Rano spiramo z vodo in zanesemo vanjo bacile, rane se dotikamo s prsti, na katerih so vselej bacili, na rano polagamo krpe in domača zdravila, ki niso brez bacilov. S takim ravnanjem napra-

Novo vodstvo pri strelcih

Strelci iz SD INDUPLATI Jarše so skupno z občinskimi strelskim odborom DOMŽALE imeli v nedeljo 22. decembra svoj redni letni občni zbor. Iz poročil je razvidno, da so doseženi uspehi najboljših strelcev zavidljivi predvsem pri jaršanih manj pri strelcih iz Domžal. Delne težave so imeli strelci s primernim prostorom za sestanke še bolj pa s prostorom v katerem bi lahko izvajali tekmovanja. Takšen prostor imajo odslej v Jaršah. Navzoči so bili zatorej mnenja, da se občinski strelski odbor in SD INDUPLATI združita v enoto, ki bo v bodoče posvečala dovolj pozornosti kvaliteti in masovnosti.

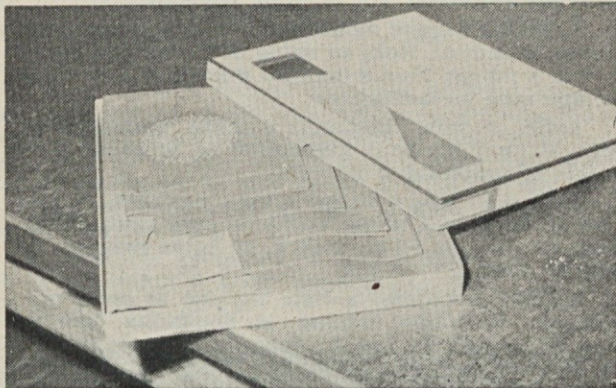
Sprejet je bil sklep, da se izdela nepreobremenjen urnik tekmovanj za domača tekmovanja in za gostovanja. Ločeno naj se tekmuje za ekipno prvenstvo in ločeno za najboljšega strelca v občini Domžale. Primerno pozornost je treba posvečati tudi publikaciji doseženih uspehov. Lepo novo strelišče v Jaršah, dekorirano s številnimi trofeji in volja vseh navzočih so najboljši garant za uspešno delo, katero so poverili novoizvoljenemu vodstvu. Za predsednika strelske družine in občinskega strelskega odbora je bil izvoljen tovarš Miro Šimic za sekretarja pa tovariš Jože Peče. Nadaljnji člani odbora so tovariši iz Mlinostroja, Papirnice Količevci iz LIP Radomlje ter vsi predstavniki sindikalnih strelskih sekcij.

Sejem dorašča v nekaj velikega

LJUBLJANA-GR 1964.

V petek 10. januarja so razstavljalci na široko odprli vrata v novo »tekstilno leto«. Morda bom nekaj več pozornosti posvetil dvema razstavama in to razstavi SO v Jurčku in razstavi PZ (Poslovnega združenja tekstilne industrije SRS).

V hali A razstavljajo predvsem konfeksionerji iz vse države. Pavil'oni so opremljeni več ali manj okusno in lutke oblečene v kroje, ki jim pravimo »to je sedaj moda«. V krilnih traktih hale A prikazujejo usnarji in usnjena galanterija svoje izdelke tudi v

Naš izdelek garnitura LUCIJA
nagrajen z zlato kolajno MODA 64

precej klasični obliki. Hala B pa v eni tretjini svoje površine nudi gostoljubnost industriji, ki ni v sklopu PZ in je tod zopet razstava povsem klasična.

NOV JE NAČIN RAZSTAVLJANJA PZ. V zelo okusni izvedbi je arh. Dobrin pripravil skupen razstaveni prostor za člane združenja. V številu aranžerjev je najti tudi ime našega sodelavca Ivo Seška. Zamisel in izvedbo lahko laskajoče pohvalimo. V tej skupni razstavi se prvič srečamo tudi z našimi novimi izdelki. GARDILEN (novo ime za naše zavese iz mešanice sintetika-naravno vlakno) dostojno prezentira ime INDUPLATI enako kot LANACRYL 64 (bico'or) in novi deseni tiskatin. V tem delu razstave so tudi garniture KLARA IN LUCIJA, ki pritegnejo s svojo okusno izvedbo in opremo pozornost obiskovalcev sejma. Vsekakor so tudi ostali naši izdelki dostojen odraz naše prizadevnosti za pojav na sejmu MODA 64.

V Jurčku je pripravil razstavo inštitut za Sodobno Opremo (SO). Na tej razstavi so aranžirani celotni prostori stanovanja. Za notranjo dekoracijo smo mi (INDUPLATI) stavili na razpolago dekorativne tkanine, ki zelo pestro in domiselno dopolnjujejo moderno stanovanjsko opremo. S čudom sicer ugotavljamo, da predstavljajo obiskovalcem naše starejše tiskanine, ko nam je dobro poznano, da imamo na razpolago celo vrsto lepših desenov.

Obiskovalci sejma so bili letos gotovo prijetno presenečeni nad domiselnostjo posameznih aranžmajev. Upam, da nisem napravil napako niti v naslovu tega članka, ker je resnica, da sejem dorašča v nekaj velikega, v nekaj, kar se lahko meri s podobnimi prireditvami kjerkoli v zamejstvu.

Tudi letos smo zaželeli našim upokojemcem »Srečno 1964«

27. decembra 1963 je naša sindikalna podružnica povabila vse svoje upokojece na vsakoletno pogostitev, katera je bila v menzi našega podjetja.

Povabilu se je od skupno 120 upokojenih odzvalo 96 naših nekdanih članov kolektiva. S strani prirediteljev so se vabilu odzvali direktor podjetja K. Marinc, sekretar podjetja I. Deržič, sekretar OOK L. Zabukovec ter še nekateri funkcionarji sindikalne organizacije.

V pozdravnem nagovoru je predsednik sindikalne podružnice tovariš Janko Ukmar zaželel vsem navzočim prijetne urice snidenja ter se obenem opravičil za izostanek programa, katerega iz objektivnih razlogov ni bilo. Predsednik Ukmar je orisal delo podružnice ter željo vseh članov kolektiva, da se nada'juje z že ustaljenim načinom pogostitve naših upokojencev ob koncu leta.

Svoje besede je zaključil Janko Ukmar s SREČNO IN ZDRAVO NOVO LETO 1964 TER NA VESELO SNIDENJE ČEZ LETO DNI VAM ŽELI KOLEKTIV, KATEREGA ČLANI STE NEKOČ BILI.

V imenu upokojencev se je za lep nagovor zahvalil tovariš Adolf MARX, ki je naglasil, da je snidenje upokojencev doživetje, na katerega se vedno z radostjo spominjajo in kateremu se vedno radi odzovejo. Obujanje spominov, je rekel tovariš Marx, je vračanje v mladost in tega se veselimo.

Tako je postalo po pozdravih živahno in redki bi upali trditi, da so ti veseli in živahni ljudje naši upokoje, od katerih nekateri že desetletja ne delajo več aktivno v podjetju.

Med našimi upokojenci, (27. 12. 1963)

Posebno pozorni smo bili na našega najstarejšega upokojenca Jaka Hafnerja, ki že celih 17 let uživa sadove pokojninskega zavarovanja ter je z 72 leti naš najstarejši upokojeni član.

Prijetno vzdušje je trajalo pozno v noč, vse do trenutka, ko so se posamezniki s tovarniškim avtomobilom odpeljali na svoje domove. Srečni in zadovoljni z lepim večerom so šli v gluho noč zato, da se čez leto dni — takrat že desetič, snidejo na »svojem« večeru.

Zakaj vedno med 5.30 in 6. uro?

Na nekatere stvari smo se že navadili. Najbrž tudi vsi tisti, ki zaradi navade mislijo, da drugače ne gre.

Naredilo se je zadnje jutro 1963. Silvester!

Neznancev ni. Povsod vidiš in srečaš samo prijazne obraze. Stiski rok in voščila za srečno in zdravo novo leto.

Sodelavec me je spomnil na neprijetno zadevo in dolžnost mi velevala, da jo obelodanim zato, da bi s prakso doprinesli k zdravemu novemu letu, ker smo imeli sreče (poleg nesreč) še precej.

Gre za premikanje derezine na »količevski progi«.

Organizatorji tega transporta so odločili, da se premikanje (dostava in odprema vagonov) izvrši vedno med 5.30 in 6. uro zjutraj, torej v času, ko je cesta Domžale—Jarše—Duplica polna prometa. Razumljivo je, da prihajajo delavci prav v tem času na delo in je zatorej cesta bolj kot sicer obremenjena s prometom. Kritično ostane mesto, kjer količevska proga prečka cesto. NERAZSVETLJENA CESTA, TEMNO OBARVANA DEREZINA IN TEMNI VAGONI, NEZAVAROVARAN PREHOD OZIROMA KRIŽIŠČE so elementi, ki kljub pozornosti omogočajo v tem času hude nesreče.

In kaj naj bo predlog?

Uredite, da se možnost nesreč zmanjša na minimum.

Obarvajte derezino rumen o. Vršite ranžiranje med 5. uro in 5.30 ali po 6. uri zjutraj! Osvetlite križišče železnice s cesto! Namestite zapornice!

Vsaka od predlaganih sprememb je cenejša kot nesreča. In vsak od ponesrečencev (prihodnosti) bo ohranjen družini in skupnosti. Možnost, da bi prišlo z ukrepanjem po predlaganem do novih nesreč, skoro ne bo več.

Tovariši sosedje! Želimo in prosimo — ukrepajte, dokler se bilanca nesreč še bolj ne poveča.

Potem bo za vse nas prihodnost SREČNA IN USPEŠNA!

— — —

Uredništvo se je za stvar pozanimalo in izvedelo, da so naši sosedje v TOVARNI PAPIRJA, KARTONA IN LEPENKE, KOLIČEVO že ukrepali. Derežina po novi razporeditvi dela, več ne ranžira med 5.30 in 6. uro, ampak po 6. uri zjutraj.

Prav gotovo je ta ukrep pohvale vreden. Morda bodo naši sosedje našli v naših predlogih še nove ideje ter tako še bolj poskrbeli za varno delo.

Urednik

TVD kronika

Ob koncu leta običajno pregledamo dejavnost posameznih sekcij in oddelkov telovadečih vrst.

Pričnimo z nogometaši ter z njihovimi uspehi in neuspehi. Z njihovim delom nismo popolnoma zadovoljni. Vzrok — disciplina posameznikov in delo odbora, kateri odgovarja za to panogo. V začetku jesenskega dela tekmovanja smo bili prepričani, da smo nepremagljivi, še celo, ko smo nekaj prvih srečanj zabeležili v našo korist. Pa pride naenkrat do nespornih razumov med igralci in vodstvom, kar je močno vplivalo na igralce, se pokazalo v tekmah, predvsem pa v izgubljenih točkah.

Zaključek — v spomladanskem delu tekmovanja bomo morali pričeti z večjo vnemo in voljo, pa bomo dosegli tudi boljše rezultate.

Igralci odbojke so zasedli v svoji skupini četrto mesto od šestih nastopajočih. Za njihov neuspeh se moramo zahvaliti posameznikom in vodji sekcije, ki ni znal vplivati na posamezne igralce in na same igre. Velika pomanjkljivost je bila tudi v tem, ker odbojkaši niso imeli rednih treningov, še važnejše pa je, ker niso odigrali vseh tekem.

V kolikor bo ta panoga še obstojala, bo treba vse pomanjkljivosti odstraniti in pričeti z večjo voljo in disciplino.

Kakor vemo, smo v letošnji sezoni nastopili brez moške vrste v košarki. Vzrok za to so igralci, ki so popolnoma odpovedali, češ, da nimajo dovolj rekvizitov in ne trenerja, kakršnega bi si sami želeli. Člani te sekcije so bili le toliko časa, dokler jim društvo ni nabavilo nove športne copate. Drugače je pri ženskah, katere so z voljo in uspehi trenirale preko člega leta. Za ta uspeh se moramo zahvaliti vsem igralkam, košarkaric in pa njihovemu trenerju, kateri si prizadeva, da bi dosegel napredovanje te sekcije in tako dokazal, da je košarka res lep šport.

Preostanejo nam še na pol umrli igralci namiznega tenisa, ki vedno trenirajo po svoji mili volji — brez načrta in brez uspeha. Igrajo pač kadar imajo čas. Za svojo dejavnost imajo postavljen urnik treninga, pa se ga ne držijo z izgovorom — nimamo dovolj časa.

Za dejavnost igralcev namiznega tenisa se mora načelstvo društva posebej pobrigati ter vzpostaviti disciplino in red.

Kegljaška sekcija že ima za seboj vrsto treningov in tekmovanj. Njihov uspeh je viden. To velja predvsem za posameznike, ki redno trenirajo in v tem prikazujejo lepo igro.

Za konec si oglejmo še dejavnost naših najmlajših članov društva. V jeseni se je prijavilo okoli 130 telovadcev. To so cicibani, mlajši in starejši pionirji in pionirke ter mladinci in mladinke, ki redno obiskujejo telovadbo ter vadijo točno po urniku in določenem programu. Njihov uspeh smo lahko videli ob priliki nastopa v počastitev dneva JLA 21. dec. 1963 v naši dvorani. To ni telovadba vrhunskega izvora, temveč le življenje naših najmlajših.

Ob koncu leta je društvo priredilo silvestrovanje. Čisti dobiček je namenjen za nabavo športnih rekvizitov.

V imenu Partizana Jarše se zahvaljujem upravi podjetja in samoupravnim organom v IPI kakor tudi sindikalni podružnici za moralno in finančno pomoč ter želim, da bi imeli takšne dobre odnose tudi v prihodnje.

Predsednik TVD Partizan Jarše

Iz uredništva

Obveščamo vse kolporterje našega glasila, da bomo v prihodnje naš list delili v pisarni uredništva Konoplana (prej pisarna šefa pogonskega sektorja). Konoplan bo kolporterjem na razpolago vsakokrat na dan izplačila OD in to v jutranjih urah.

Vsi oni naši sodelavci, ki Konoplana iz kateragakoli razloga ne dobijo v dosednji obliki kolpotraže, ga lahko prav tako dobijo v uredništvu.

I. Limbek pred potezo na simultanki

Edinstveno slovo sodelavca tovariša Limbeka

V imeniku onih naših sodelavcev, ki izpolnjujejo pogoje, da gredo po sklepu našega CDS v pokoj, je tudi ime Ivan LIMBEK.

Tovariša Limbeka, skladiščnika v glavnem skladišču utenzilij in pomožnega materiala, prav gotovo vsi dobro poznamo. V kolektiv se je vključil oktobra 1947. Kot dober šahist se je uveljavil predvsem na tem področju dela in temu primerno je bilo tudi njegovo slovo.

Za naš list sem mu postavil nekaj vprašanj in nanje mi je rade volje odgovoril.

KATERI JE BIL NAJDALJŠI DAN V VAŠEM ŽIVLJENJU?

Bilo je 27. II. 1945. leta. Komaj leto dni odkar sem se poročil. Zavezniki so bombardirali Domžale, sam pa sem bil v službi v Kamniku. Takoj sem se napotil peš domov — in to pešačenje je bilo najdaljše v mojem življenju. Strah ni bil neumesten. V roletah mojega stanovanja so še danes luknje od krogel iz letalskih strojníc. Žena pa je bila doma — k sreči je ostala zdrava.

KDAJ, PO VAŠEM MNENJU, JE IMEL KOLEKTIV IPI NAJMOČNEJŠO ŠAHOVSKO POSTAVO?

Kot ekipa smo bili najmočnejši v postavi Batič, ing. Smodiš, Starin in jaz. Dobri šahisti so še bili Pinčo in pokojni Hering ter zelo agilni Krampač.

STE BILI V IPI KDAJ PRVAK?

Ja, večkrat (vsakič, kadar je igral — op. urednika).

Tam, kjer pozimi rožce cveto

Vedno si želim, da bi bilo vedno toplo, vedno zeleno, da bi vedno rožice cvetele. Tudi zima ima svoje lepote, posebno, kadar se drevesa šibijo pod težo snega in se na vseh vejah lesketajo snežni kristali v zimskem soncu. Vseeno pa so mi ljubši kraji, kjer priroda cveti in zeleni, kjer toplo sonce sije.

V časopisih sem čital, v kinematografih pa videl razstave cvetja v Italiji in Franciji. Tudi ljubljanske cvetličarne so v zimskem času polne pravega cvetja. Zato sem imel to veliko željo, videti tiste kraje, kjer rože cveto, ko je pri nas mraz in zima. Hotel sem

videti, kako jih gojijo in sploh — želel sem videti naše kraje ob Jadranu.

Nekega dne, ko se je komaj daniło, sem vedel, da bo lep zimski dan. In res — postalo je lepo, čisto vreme. V takih dneh so planine še bližje kot sicer in skoroda bi lahko preštel macesne, ki so rumeneli na pobočju Krvavca. Zaželel sem si, da bi bil ptica, ki bi poletela do teh lepih gora ter takoj nato nadaljevala let do toplih krajev ob Jadranu.

Z ženo sva imela še neizkoriščeno sindikalno karto. Povabil sem jo, naj gre z menoj.

Kam? je dejala.

V Split, sem kratko odgovoril. Sedaj je ravno še pravi čas in tudi vreme je takšno, da bo potovanje prijetno.

Ali si pri ta pravi, me je zavrnila žena. Sam pojdi, jaz pa bom doma gospodarila.

Tako sem jo mahnil do kolodvora, tam kupil karto do Splita ter kmalu za tem sedel v vlaku za Ljubljano in premišljeval o načrtu za prihodnje dni. Brzi vlak za Zagreb sem hitro našel in ker se je že mračilo, sem si v toplem vagonu ob oknu poiskal prostor in zadremal. Zbudil me je sprevodnik. Vprašal sem ga, če pelje ta vagon direktno do Splita. Vljudo mi je pojasnil, da moram v Zagrebu prestopiti. Povedal mi je še, iz katerega perona odpelje vlak iz Zagreba proti Splitu.

Tako sem v Zagrebu ponovno prišel na pravi vlak in do udobnega sedeža v oddelku, na čigar vratih je pisalo »rezervirano«. Ko je vlak odpeljal iz Zagre-

V Splitu — na obali Jadrana

IN OSTALE ŠAHOVSKE ZMAGE?

1949 in 1950 sem bil okrajni prvak bivšega kamniškega okraja. To so bila srečanja v organizaciji nekdanje šahovske prvakinja Timofejeve (dekl. priimek), na katerih so igrali najmočnejši igralci tega bazena. Leta 1946 sem bil drugi na brzopoteznem turnirju v Radomljah. Finale sem igral z enako močnim Raspotnikom 8 partij. Izgubil sem 3 : 5.

IN KAKO JE BILO V SLUŽBI V JARŠAH?

V službi se nismo nikoli kregali. Bili so časi, ko smo bili med seboj na bojni nogi, pa to mine. Najbolje sem se razumel s skladiščnikom Kokaljem.

KAKO JE MINIL ZADNJI DAN PRI DELU?

Zadnji dan je minil v delu in s stiskanjem rok.

BILO JE TO 16. januarja 1964 ob 16. uri.

Za slovo je tovariš Ivan LIMBEK odigral z jarkimi šahisti še simultanko. Ponovno sem ga vprašal:

Kakšen rezultat današnje simultanke predvidevate?

Upam 50 : 50. Veste, že eno leto nisem igral.

Simultanko je tov. Limbek igral proti 11 šahistom iz IPI.

Zmagali so: Stane Marolt, ing. Srečko Bergant, Jože Klešnik in Grbec.

Remizirali so: Lado Zabukovec in Šenk.

Izgubili pa so: Otmar Lipovšek, ing. Branko Novak, Brane Zupan, Franjo Rihtar (Mirko Kašnik) in Karel Postržin.

Končni rezultat torej 6 : 5 za tovariša Limbeka.

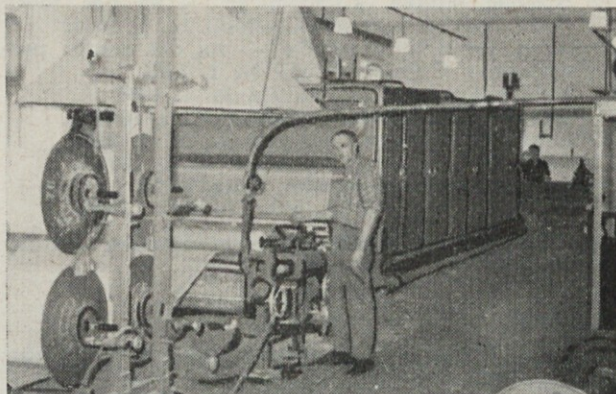
Uredništvo Konoplana želi tovarišu Limbeku še mnogo prijetnih ur življenja s šahom in brez njega.

Rekonstruirani škrotilni stroj

V začetku leta 1963 je pričel obratovati rekonstruirani škrotilni stroj. Opremljen je z novo škrotilno komoro, moderniziran pa je tudi pogon. Merjenje temperature in vlage se vrši s pomočjo instaliranih instrumentov, kateri avtomatično urejajo stopnjo sušenja osnove.

Lanskoletni podatki že omogočajo primerjavo z enakimi iz leta 1962. Storilnost se je dvignila in je bilo na efektivno delovno uro doseženo 57,1 % več in na strojno uro 53,7 % več. Izvršenih delovnih ur je bilo 1963. leta 20,4 % manj in skupna teža škrobljenih osnov je za 31,2 % večja.

V to rekonstrukcijo vložena sredstva so bila vredna in se vračajo z večjo produkcijo oz. produktivnostjo in drugič z nemotenim delom v tkalnici, kjer ni več zastojev zaradi pomanjkanja škrobljenih osnov.

Škrotilni stroj —
več, hitreje in brez zastojev za tkalnico

ba, še vedno ni bilo nikogar, ki bi zahteval rezervirano mesto, zato sem povabil ostale potnike na hodniku, naj zasedejo mesta v oddelku.

Tako smo postali znanci. Starejši možakar, doma iz Sinja, je pripovedoval, da je obiskal sina, ki dela v železarni na Jesenicah. Tudi ostali njegovi otroci so zapustili domači kraj ter se razselili. Sam je ostal doma. Sam obdeluje borno zemljo, pase ovce, trga grozdje in od časa do časa obiskuje svoje otroke.

Podobno je pripovedovala starejša ženica iz okolice Karlovca. Mož je padel v partizanih, je pripovedovala. Potem je sama skrbela za otroke, ki so dorasli in obenem študirali. Vse je spravila do kruha in njeni otroci so bili v Italiji, bili v Parizu in v Moskvi. Vabili so jo, naj gre z njimi na morje. Pa ni šla. Kdo bo čuval »kuču«, je bil njen odgovor. Sedaj se prvič pelje v Split k sinu, ki je pri vojaki in je zbolel ter leži v bolnici.

Spomnil sem se naših mater, kam vse so šle za svoje otroke med vojno in vedno, kadar so v težavah. Materina ljubezen je pa res nesebična.

Pričelo se je daniti. Ženica je z zanimanjem spraševala, kaj je to za en grad? To je trdnjava nad Kninom. V njem so se vaščani branili Turkov, ki so hodili prej čase ropat bogato kninsko polje, ki sega vse do Drniša.

Potem se pričinja gola kraška planjava. Tu in tam raste brinje. Po brezmejnih goličavah obirajo ovce redke bilke. Pastirice pa si krajšajo čas s predenjem volne, katero imajo navito na palicah. Redka naselja, ki se stiskajo po globelih, so zidana samo iz kamnja. Tudi vinogradi so podolž in povprek prepleteni s kamnitimi pregradami in potmi. Tod je poleti huda suša. Meteorološko vodo love tako, da imajo

pobetonirana cela pobočja v obliki lijakov, na koncu katerih se steka voda v posebne bazene. Čudoviti so se mi zdeli košati hrasti, ki rastejo med hišami. Kako le morejo rasti, ko pa je samo golo kamenje?

Čudno, da jih ne posekajo za kurjavo, ko ni nikakih drv blizu in daleč, sem vprašal sopotnika iz Sinja. To je edino drevo, ki daje v letni vročini senco ljudem. Pa z želodom krmijo prašiče, kolikor jih pač imajo — mi je odgovoril.

Mislil sem si, vidiš — tu bi morali živeti tisti, ki več belega kruha ne marajo, če ni premazan z raznimi dobrotami. In nekateri arhitekti bi se tudi lahko tukaj izživljali, tisti namreč, ki v naši deželi rodovitna polja spreminjajo v gradbišče. Tu bi lahko delali — ampak bi pazili na vsak košček rodovitne zemlje.

Med takim modrovanjem smo dospeli do gorskega sedla in dalje skozi predor, za katerim smo zagledali morje. Modrina se je kopala v jutranjem soncu. Kaštelanski zaliv. In polja ob obali — pa kako lepo zelena!

Vidite, tam v daljavi pa je Split. In tisti dim je od ladij — so mi tolmačili domačini, ki so bili na potu za Split po opravkih. Vlak se je spuščal po obronkih hribov proti cilju, proti — Splitu.

Videl sem žičnice, ki so vodile do tovarn in po katerih dovažajo dvema velikima centralama ob morju lapor za predelavo. Ladje razvažajo cement v daljne dežele. Tam dalje so silosi za žito. Ravno kar so s pomočjo elevatorjev razkladali z velike prekoceanske ladje pšenico.

Še dalje so ladjedelnice, potem tovarne in stanovanja. Stolpnice in bloki ter slednjič predor in cilj.

(Edi Roje)

Nadaljevanje prihodnjic

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

1. Ing. Korče Alenka, tekstilni inženir, vstopila 1. 1. 1964,
2. Ing. Stergar Majda, tekstilni inženir, vstopila 1. 1. 1964,
3. Letnar Ciril, vlag. na čes. stroju, vstopil 6. 1. 1964,
4. Lukan Francka, previjalka, vstopila 6. 1. 1964,
5. Skok Alojz, strojni ključavničar, vstopil 6. 1. 1964,
6. Šraj Jožefa, tkalka, vstopila 6. 1. 1964,
7. Štebal Karol, stroj. ključavničar, vstopil 6. 1. 1964,
8. Korošec Marjeta, snažilka v tkalnici, vstopila 8. 1. 1964,
9. Grabar Jožefa, tkalka, vstopila 9. 1. 1964,
10. Dajčer Frančiška, tkalka, vstopila 10. 1. 1964
11. Jereb Antonija, tkalka, vstopila 13. 1. 1964,
12. Kosmač Mihael, ključavničar — na del. mestu pom. mojstra v tkalnici, vstopil 14. 1. 1964,
13. Kralj Janez, ključavničar — na del. mestu pom. mojstra v tkalnici, vstopil 15. 1. 1964,
14. Melkič Ana, tkalka, vstopila 16. 1. 1964,
15. Sivavec Vera, tkalka, vstopila 21. 1. 1964,
16. Lutar Irena, motovilka, vstopila 22. 1. 1964,
17. Grgič Nataša, tkalka, vstopila 22. 1. 1964,
18. Rošič Džamilo, motovilka, vstopila 22. 1. 1964,
19. Matela Angela, tkalka, vstopila 22. 1. 1964.

Vsem novosprejetim želimo mnogo uspehov in dobro počutje v našem kolektivu.

Izstopi:

1. Borak Štefka, mokra predica, izstopila 19. 12. 1963, samovoljno zapustila delo,
2. Kočevar Edita, previjalka, izstopila sporazumno z upravo podjetja 25. 12. 1963,
3. Jeretina Jože, upokojen z 31. 12. 1963,
4. Knep Jože, dvoriščni delavec, upokojen z 31. 12. 1963,
5. Florjančič Marija, tkalka, samovoljno zapustila delo z 31. 12. 1963,

6. Žargi Ignac, del. na cropping, upokojen z 31. 12. 1963,
7. Pirc Franc, vodja delavnic, upokojen z 31. 12. 1963,
8. Žargi Anton, sklad. pom. mat., upokojen z 31. 12. 1963,
9. Reš Albert, suš. preje, upokojen z 31. 12. 1963,
10. Orehek Jože, sedlar in jermenar, upokojen z 31. 12. 1963,
11. Šimic Vera, snažilka upravnih prostorov, upokojena 31. 12. 1963,
12. Bulič Mičo, del. v prejem., upokojen z 31. 12. 1963,
13. Žalac Marica, previjalka, sporazumno z upravo podjetja, izstopila 1. 1. 1964,
14. Sočič Marjeta, tkalka, izstopila zaradi samovoljne zapustitve dela 6. 1. 1964.

V letu 1963 je skupno vstopilo v podjetje 166 oseb. Od tega mladine 90, katera se je vključila v mladinsko organizacijo.

ZAHVALA

Ob hudi izgubi moje žene in naše dobre mamice

KATI RADKOVIČ

se iskreno zahvaljujemo sodelavkam in sindikalni podružnici za izkazano pomoč. Hvala tudi vsem, ki ste ji poklonili cvetje in jo spremili na zadnji poti.

Žalujoči
mož **VIKTOR**,
otroci: Kristina, Viko, Branko, Franci
in Dušan